

Георги Ивановичъ Цанко-Килчикъ.

(род. въ 1854 год.)

Между българитѣ и руситѣ сжществуватъ неразривни връзки, които не сж само племенни, родствени, а връзки, които се коренятъ дълбоко въ душата на двата тия народа, връзки на симпатия и обичъ, връзки интимни, задушевни, които и раздвижиха руския народъ и го накараха да се притече на помощъ на българитѣ, за да ги освободи отъ робство. Такъвъ възвишенъ актъ на великодушие и хуманность е свойственъ само на славянската раса и главно и прѣимуществено на руското племе. Историята е отбѣлѣзала вече това при много случаи...

Връзкитѣ между българитѣ и руситѣ сж отъ незапомнени врѣмена, но най-силно започнаха да се проявяватъ тѣ отъ XVIII вѣкъ насамъ, откогато Русия започна да води война съ Турция, и българитѣ наново се запознаха съ руситѣ. Родствената близость изпъкна съ всичката своя топлина и сгрѣ сърдцата на българитѣ. Прокудени отъ жестокоститѣ и безчовѣчнитѣ дѣла на турцитѣ, Българитѣ намираха прибѣжище и спасение въ Русия, особно слѣдъ всѣка война, която Русия имаше съ Турция. При тия случаи изселванието на българитѣ е ставало масово. Вслѣдствие на това, въ началото на XIX в. въ южна Русия, именно въ Бесарабия, се е образувала цѣла поселническа българска колония, която нѣкои писатели наричатъ дори „Нова България“, съ население въ днешно врѣме — 130,000 души. Тия българини